

Snová realita

Zase se

Do ní hroužím

Spím nespím

Diskutuji se sebou

Za chvíli jsem jinde

Vím, že nic nevím

A přesto chci pomáhat

A přitom je mi pomáháno

Sen

Jak krásně to zní

Být i nebýt

Snovat pavučiny

Být sebou

I tím jiným

Sen

Jak plástev medu

Zkrášluje realitu

Uprostřed louky

Ve starém hradu

Všude jsem sen

Jak na koloběžce

Rychlý ve vzduchu

Plout mezi mraky

Sen

Dává rytířský řád

A pomáhá realitě

Aby se člověk nezbláznil

Mějte se rádi

Aby měsíc i slunce

Byli naši rodiče

Cesta. Plavba. Temnota

Plavíme se krajinou,

Kterou neznáme.

Je to cesta, co vydržíme,

Ale často musíme čekat.

Na slunce, nebo vítr

Nechce se nám do temnoty,

Proto hledáme světlo a

Všechno si vysvětlujeme.

Plavit se je náš život,

Jde o to, kolik vydržíme

Hvězdy nám pomáhají

A měsíc je náš bratr,

Co ale čekáme?

Půjdeme ke hvězdám,

Nebo se půjdeme lopotit

Po zemském povrchu a čekat?

Na co vlastně?

Čím víc toho víme,

Tím budeme silnější,

Ale pohyb je před námi,

I za námi a my
Musíme rozhodnout.
Jsou dny a týdne,
Kdy se rozhodujeme
A světlo nám pomáhá.
Važme si toho
A sdílejme to dobré
Děkujme větru,
Že se dostaneme
Správným směrem
A poděkujme i
Andělům křížovatek
Za naše možnosti.

Řeč mluví

Když chci
Můžu svítit
Víc jak slunce
A povídat o tom
Protože poznám
Co znamená mluvit
Víme,
kdy k nám mluví zvířata
ale chtěli bychom i anděly
protože jejich řeč
znamená pro nás život
Jsme rádi

Když jsme spolu
Jsme rádi,
Když jsme bez sebe
Ale světlo nás nese
Co sdílíme?
Jak se poznáme?
Tisíce slov. Prázdných?
Ne, vše hovoří na nás
Jak na tom jsme
Oblečení
Způsob chůze
Ale musíme přijmout
I strach, závrať
Abychom znovu stáli
Na jednom místě.
Řeč nás volá
Jsme jejími dětmi
A s ní vyrůstáme
Tak, doufáme, napořád.

Temná hmota

Na počátku bylo něco
Neviditelného
Kdo to ví?
Viděl jsem to já?
Jaká je hmota
Když neprochází světlem?

Co vidíme za hvězdami?
Na planetách stlačený svět
Ukryvá každý každého
Aby to jednou bylo
Výtryskem do vesmíru
Spojeno s námi.
Se životem.
Hmota, nehota,
Nadhmota
Na nás čeká
Aby vyčetla život.
Lehce ztraceni
Chceme dýchat
A být přáteli
Toho, co se odehrává
Kolem nás.
Pokud je temná hmota,
Existuje i světlo,
Které čeká na lidi
Co se nebojí
Nechat osvítit svůj rozum
Který se postaví hmotě
Jako mafii temnot
A s výkřikem radosti
Staneme se hvězdičkami
Nového světa.

Duch hlubiny

Když už přijde světlo
Ptal se duch
Ovládá nás ve snu
Zná naše tajemství
A kvůli němu
Sestupujeme dolů
Jako magnet
Který toho chce co nejvíc
Jsme jen lidé
Ale máme i spojení
Nahore a dole
Slunce je síla
Země se otáčí
Jako čluny
Které nejsou pod vodou
Přichází si pro nás
Duch hlubiny
Když děláme něco zakázaného
Na slunečním světě
Tak běžte tvořit
Ať se to líbí
A nebojíte se nic ukázat
To, co vás táhne dolů
Vás může dostat i nahoru
Duch světla
Nám dodává sílu

A budeme větší a silnější

A hlubina

Nás nedostane

jen tak.

Je to

Je to jak každý věk

Draci a hadi kolem nás

Nebo i v nás?

Prázdná poušť

Je plná stínů

My nevíme, kdy se objevíme

Jako oběti kouzelníka

Mnoho písku

V noci zima

Ale oheň nás probouzí

Můžeme si představovat

Širé moře

Světlo z majáku

Slova kouzelníka

Blikají jak hvězdy

A pak slyšíme jen duši

Jak nás oslovuje

Proti ní jsou hadi a draci směšní

Ale musí bojovat

Za svůj život

Nemůžeme být jen dobří

Když chceme přežít

Zlatá a rudá, modrá a zelená

Jsou naše přání

Ale může je zasypat písek

Pak jen jako kouzelník

Dokážeme rozpoznat

Co je pro nás důležité

Raději vyrovnanost

Než návaly chtění

Náš život

Jednoznačně změní

Hvězdám děkujeme

Když pod nimi odpočíváme.